

Radikale Lejlighed til at fiske. Jeg tror dog ikke, der er mange, som ønsker den politiske Situation tilbage igen, nej, det skal nok vise sig i Fremtiden, at det skal blive den Politik, som Venstre har ført til Dato og efter sit Program agter at føre i Fremtiden, der skal blive den bærende i vort Samfund.

Det fremlagte Finanslovsforslag og Statsregnskabet har ikke givet Ordførerne Anledning til nærmere Omtale, og jeg skal heller ikke i nogen særlig Grad beskæftige mig dermed, men kun udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes Venstres Regering og specielt Venstres Finansminister ikke alene at skabe Balance mellem Statens Udgifter og Indtægter, men at fremlægge et Forslag, som viser Overskud. Jeg er aldeles sikker paa, at dette Resultat vil blive modtaget med Tilfredshed i den overvejende Del af det danske Folk. Og det er lykkedes trods den ihærdige Modstand, som er udvist derimod fra de Radikales og Socialdemokraternes Side, fra hvilken Side der endvidere i den siden forrige Rigsdagssamlings Slutning forløbne Tid er gjort et Arbejde for om muligt at ophidse Befolkningen mod Venstre og Venstres Regering paa Grund af den Fremgangsmaade, som har været benyttet for at tilvejebringe den saa haardt tiltrængte Balance mellem Statens Indtægter og Udgifter. Heldigvis har det paa de Møder, som har været afholdt i Sommer, vist sig, at de Herrer Socialdemokrater og Radikale ikke har haft Held med sig; det har vist sig, at Majoriteten af Befolkningen godt har kunnet forstaa, at nye Skatter var nødvendige for vort Samfunds Fremtid. Vi ved meget vel, at det at paalægge nye Skatter og helt eller delvis at fratage en Del af vore Medborgere Tilskud, som de gennem mange Aar har været vant til at faa, ikke skaber nogen særlig Glæde, men vi har erfaret, at den overvejende Del af den fornuftige Vælgerbefolkning alligevel har modtaget disse Skattepaalæg med en saadan Forstaaelse, at de har givet deres Tilslutning dertil og derved vist, at de indsaa, at hvad der er sket, er sket til Gavn for vort Samfunds Udvikling i Fremtiden, og for at vi kan faa en velunderbygget Finanspolitik.

Dernæst vil jeg gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han straks ved Rigsdagssamlingens Begyndelse igen har fremsat Lovforslaget om Understøttelse til Børn af ubemidlede Enker og Enkemænd. Des-

værre er det jo en sørgelig Kendsgerning, at der trindt omkring i vort Land findes en Mængde Enker og Enkemænd med Børn, som sidder i smaa Kaar. Med spændt Forventning ser de hen til, at dette Lovforslag maa blive ophøjet til Lov, hvorved de vil kunne faa et lille Bidrag til Hjælp til deres Børns Underhold, og jeg haaber, at dette Lovforslag vil blive modtaget med Velvillie af den høje Rigsdag, og at det maa nyde hurtig Fremme. Endvidere vil jeg bringe min Tak, fordi vi straks ved Rigsdagssamlingens Begyndelse har faaet forelagt et Forslag til Revision af Sygekasseloven, men jeg maa samtidig i allerhøjeste Grad beklage, at dette Forslag paa Grund af den højtærede Ministers Sygdom ikke blev forelagt og vedtaget allerede i forrige Samling, thi i saa Fald havde vi i den forløbne Sommer været fri for megen Utilfredshed hos en Del af Sygekassemedlemmerne, thi at der er Utilfredshed indenfor adskillige Sygekasser, er aldeles sikkert. Sagen er, at alle Bestyrelser for Sygekasserne ikke er gaaede frem efter de samme Principper med Hensyn til Udelukkelse af de mere velstillede Medlemmer af Sygekasserne. Jeg vil derfor gerne her anbefale, at de Sygekassemedlemmer, som ikke har Indtægter og Formuer over den Maksimumsgrænse, der er angivet i Lovforslaget, nemlig for København og Frederiksberg og nærmeste Omegn for ugifte 1,500 Kr., for gifte 1,800 Kr., og i Købstæder med over 20,000 Indbyggere henholdsvis 1,300 . . .

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem at indskrænke sin Omtale af Sygekasseloven, da den vil komme til Behandling her i den nærmeste Fremtid.

N. C. Rasmussen: Ja, jeg er ogsaa ved at slutte, og jeg skal selvfølgelig efterkomme Formandens Henstilling, men jeg mente, at det, fordi adskillige af Sygekassemedlemmerne paa dette Tidspunkt staa tvivlende overfor det Spørgsmaal, hvorvidt det for dem er rigtigt og formaalstjenligt at blive i Sygekassen som bidragydende Medlemmer med hvilende Medlemsret eller straks at gaa ud af Sygekassen samtidig med, at det af Formanden bliver betydet dem, at de ikke længere kan være nydende Medlemmer af Sygekassen, var nødvendigt ud fra det Kendskab, jeg har til Sygekasserne, at henstille til almindelig Overvejelse for Medlemmerne, at de ikke gaar for tidlig ud og derved afskærer sig fra Opnaaelse af den Medlemsret, som de